

5& ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜੋ ਰਹੱਸ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੈਅ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਰਾਮਪੁਰਾ ਫੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 150/-।'

ਬੀ ਐਸ. ਜੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਲ ਰਾਜ ਤੁੱਲ ਜੇ.

ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਡ ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3340.

12 ਜਨਵਰੀ 1972 ਈ.

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (19VD ਦਾ XIV—ਸੈਕਸ਼ਨ 17, 17-ਏ ਅਤੇ 20(3) ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ - ਕੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ-ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਦੱਸਿਆ-ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੀਬਿਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ - (30) ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ - ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। (ਪਰਾ ੫)

Sarbjit Singh, ect., v. M/s. Nankana Sahib Transport Company (Private)
Limited, Ludhiana ,(Tuli, J.)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17, 17-ਏ ਅਤੇ 20(3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦਿਨ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੬)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। (ਪਰਾ ੭)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਐਸਐਸ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਰਵੀ ਨੰਦਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਮੋ।

ਨਿਰਣਾ

T ULI, J.—(1) ਮਿਤੀ 17 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ: -

“ਕੀ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ/ਸਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।”

(2) ਫਿਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲੈਮੀ ਦੀ ਕਥਨ ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਦਿ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਉਜਰਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ 26 ਅਕਤੂਬਰ 1970 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ, ਫਿਰ 11.40 ਵਜੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਨਵੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟ-ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨੇ 4 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਅਵਾਰਡ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਨਾ ਹੀ ਸਬੂਤ ਲਏ ਪਰ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ 6 ਜੁਲਾਈ, 1971 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਪਹਿਲਾ ਬਿੰਦੂ ਸੀਫੋਰੀਆਈਡੈਮੀਨੇਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ 'ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

Sarbjit Singh, etc., v. M/s. Nankana Sahib Transport Company (Private) Limited, Ludhiana, (Tuli, J.)

ਗੁੰਗਾਰਾਮ ਟੀ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦੂਜੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

“ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(2) (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ - ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਸ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

(4) ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਰੋਜਨੀ (ਆਰ) ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮਣ ਰਾਓ (ਬੀ.) ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੇ ਗਏ AI ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

“ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੈਕ-ਵੇਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੈਕ-ਵੇਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1,820 .ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

- (1) 1967-11 LLJ 325.
- (2) 1969-1 ਐਲਐਲਜੇ 9.

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ IX, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 26 ਸਿਰਫ - ਲੇਬਰ ਕੋਰਟਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ-

- (a) ਖੋਜ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ.
- (b) ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(c) ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲੇਬਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ *ਮਲਿਆਲਮ ਪਲਾਂਟਾ ਕੇਸ* (3) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਮਦਰਾਸ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21(8) ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇੱਕ *ਐਕਸਪਾਰਟ ਆਰਡਰ* ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਕੋਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ *ਸਾਬਕਾ* ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈੱਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ 3 ਆਫ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ *ਇਕਤਰਫਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ*। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੈੱਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਕ ਕੋਲ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹਨ, 1998।”

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਰੈੱਟ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, *ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ* ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਵਿੱਚ

(3) 1956-1 LLJ 69.

Sarbjit Singh, etc. v. M/s. Nankana Sahib Transport Company (Private) Limited, Ludhiana (Tuli, J.)

ਮਨੋਹਰ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਈ (4), ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਤਰਫਾ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੋ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। , ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।" ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕ ਕੋਲ ਇਕਪਾਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 21(3) ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੇਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ: -

"1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ 'ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਟੇਟ ਟਿਊਟ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ (ਡੀ. ਐਨ. ਰੇ ਬਨਾਮ ਨਲਿਨ ਬਿਹਾਰੀ ਬੋਸ) (5), ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਵਪਾਰੀ ਦੇਖਾਨ ਐਗਰੀਕਲਚਰਿਸਟ ਰਿਲੀਫ ਐਕਟ ਕੋਲ ਉਸਦੇ (ਰਾਮਚੰਦਰ ਨਰਾਇਣ ਕੁਲਕਰਨੀ ਬਨਾਮ ਦੁੱਪਦੀ ਕੌਮ ਨਾਰਾਇਣ) (6) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਚਾਰਜੀ ਬੀਹੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ੋਸ਼ ਸਹਾਏ) (7) ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 15L ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰਾਜਾ ਦੇਵੀ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਬੀਬ ਸਾਹ) (8)

- (4) 1957 PLR 38.
 (5) 46 IC 621.
 (6) ILR 20 Bom. 281.
 (7) ਏਆਈਆਰ 1939 ਲਾਹ. 223.
 (8) 19 IC 526.

ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 13, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 21, ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸੱਚੇ ਤੱਥ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ (1952 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 442)।

ਇੱਕ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਪਾਓ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ (ਮੇਸਰਸ ਪਿਟਮੈਨਜ਼ ਸ਼ੌਰਟਹੈਂਡ ਅਕੈਡਮੀ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਲੀਲਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸਨਜ਼) (9))। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਤਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਕੋਲ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕੈਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਟੈਚੂ ਟੋਰੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।"

(9) (1950) 52 PLR 1.

Sarbjit Singh, etc., v. M&Nankana Sahib Transport Company (Private) Limited, Ludhiana (Tuli, J.)

ਦਵਾਰਕਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੰਸ ਰਾਜ (10) ਵਿਚ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸਨ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ-

"* * ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

(5) ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(6) ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17, 17-ਏ ਅਤੇ 20(3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: -

“17. ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ। -(1) ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਰ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿੰਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਰ ਸਾਲਸੀ ਅਵਾਰਡ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹਰ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(2) ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਵਾਰਡ ਅੰਤਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

17-ਏ. ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। -(1) ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ (ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਅਵਾਰਡ ਸਮੇਤ) ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪਾਇਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ:

section 17. * * * * *
(10) ILR (1963)

2 ਪੀ.ਬੀ. 458.

20(3) ਧਾਰਾ 10-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦਿਨ

ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਵਾਰਡ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ dispute ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀੜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ 11 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ► 4 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਹੀ ਸੀ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ.

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਵਾਰਡ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ 4 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਪਰ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 4 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ V, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, ਆਦਿ (ਤੁਲੀ, ਜੇ.)

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁਕਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਝੂਠੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ. ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ। .1 ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਮਪਿਊਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਥੀਲੂ ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ

I. L. R. Punjab and Haryana !

(1974)2

ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰੀ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਿਵਲ ਕੁਟਕਲ
ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.
ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ।— ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ
ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਆਫ ਆਰ. ਜਵਾਬਦਾਰ।
1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 3578.
14 ਜਨਵਰੀ 1972 ਈ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 222 —ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ—ਨਿਯਮ 11 —ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ — ਟੈਕਸ ਰਿਕਵਰੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼—ਮੁਕੱਦਮਾ